

[Tholstrup.]

af en dansk universitetsprofessor, ligger priserne derovre for brød og kød 5—6 gange så højt som her. Den priskontrolerede pris for mælk f. eks. er 3 rubler pr. liter og en krone og en rubel er vel nogenlunde det samme, for gennemsnitslønnen ligger ifølge „Social-Demokraten“ for 28. maj 1947 på 7 200 rubler; det svarer nogenlunde til, hvad gennemsnitslønnen er i Danmark i kroner. Hvis det skal være resultatet af at nå frem til den fuldendte planøkonomi, at priserne bliver 5—6 gange så høje for forbrugerne, så er jeg glad ved, at vi ikke har fået den fuldendte planøkonomi i Danmark.

Men iøvrigt skal man være lidt varsom med at regne for meget med de tal, det ærede medlem hr. Aksel Larsen kommer med. F. eks. fortæller det ærede medlem, at æbler koster 20—25 øre mere i år end i fjor, da der var maksimalpris. Da der var maksimalpris på Pederstrupper i fjor, kostede de nogle og fyrrø øre pr. kg; nu er prisen 20 øre pr. kg fra producent; jeg kender desværre ikke udsalgspriserne, men det skulle være meget mærkeligt, om butikkerne tog 20—25 øre mere i fortjeneste i år end de gjorde i fjor. Jeg vil henvise det ærede medlem til at prøve at gå ud på Grønttorvet både om morgenen og om eftermiddagen, når der står 20—30 frugtvoget; så vil han sikkert finde ud af, at priserne er betydelig lavere i år end i fjor. Hvad havregrynene angår, steg de ganske rigtigt i fjor pludselig en snes øre, men det havde en helt anden årsag, end at prisen blev givet fri. Prisen blev netop givet fri, fordi man mente, at det var bedre, at grynfabrikkerne selv tog ansvaret. Situationen var den, at grynfabrikkerne før havde kunnet afsætte hele deres affaldsproduktion af havregrynsmel, som vist er over 50 pct. af produktet, til en høj pris, fordi vi havde haft et dårligt høstår. Da så den gode høst kom i lade, var der foder nok til dyrene, så var der ingen, der længere ville købe det dårlige affaldsmel, som mest består af skaller, og så faldt prisen på affaldsproduktet så meget, at de var nødt til at sætte prisen på havregrynene op. Men hertil er at bemærke, at man kan købe havregryn 20 øre billigere pr. kg end dem i kartoner, man kan købe havregryn af samme værdi 20 øre billigere i løs vægt, så jeg kan henvise de folk, der er bange for at give den høje pris, til at gå hen og købe dem dér, hvor de er billigere.

Ministeren for handel, industri og søfart (H. C. Hansen): Det ærede medlem hr. Anker Lau beklagede mit manglende humør; jeg må til gengæld complimentere det ærede medlem for hans strålende humør i denne debat.

Det ærede medlem mente, at jeg havde givet indtryk af, at vi kan klare prisstigningerne, bare vi får en vis skærpelse. Det tror jeg ikke, det ærede medlem kan fremføre noget som helst bevis for at jeg har sagt, endsige ment. Jeg ved naturligvis meget vel, at de prisstigninger, der er udefra kommende, kan vi ikke klare herhjemme blot ved at gennemføre en bestemt lovgivning omkring hele dette felt. Hele den dokumentindsamling, der knytter sig til forslaget til en prislov, viser, hvilket pres af udefra kommende prisstigninger vi står overfor. Jeg ved meget vel, at dem kan vi naturligvis ikke klare, de må slå igennem på den ene eller anden måde.

Men det, vi alle er interesseret i, er at forsøge at forhindre, at den prisstigning, vi er inde i, tvinger priserne op i et for højt plan. Vi må forsøge at holde igen på den prisstigningstendens, der gør sig gældende, og det er derfor, jeg har sagt — ikke truet, for det er ikke min natur —, men understreget. (latter). Ja, men det er jo et rimeligere udtryk, jeg behøver ikke at være bundet af de ærede medlemmers terminologi. Jeg har understreget, at hvis vi ikke kan blive enige om — hvad jeg nu tror, vi kan — at følge den linie, priskontrolrådet har trukket op, kan jeg ikke indse, at vi kan undgå at skærpe prisloven på en sådan måde, at man i priskontrolrådet får de beføjelser, som de er ganske enige om — trods politiske divergenser iøvrigt — at de må have, og som jo de fleste af os i denne sal mener at de bør have i dette øjeblik. Så det med truslen synes jeg vi skal lade ligge og bare tage det som en konstatering af noget faktisk.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Weikop, at jeg tager det meget easy, det må jeg sige; jeg ved ikke, hvorfor det ærede medlem giver mig den opfordring i dag. Men jeg erkender — det vil jeg såmænd ikke lægge skjul på —, at jeg efterhånden er nået til den opfattelse, at vi må se, en hel del af os i denne sal, som vil noget alvorligt overfor vanskelighederne, om vi ikke kan gøre det en lille smule hurtigere. Vi bliver nødt til at komme væk fra de lange foredrag, den lange tale, se at komme i gang, og det kan godt være, at det i øjeblikket giver en et vist præg af utålmodighed; men